

СКЛАДИ КОМАНД:

«НИВА» (Вінниця)

Головний тренер — Ю. Г. Школьников.

Начальник команди — І. Ф. Гатаулін.

Тренери — І. Вишневський, В. Грозний, П. Касанов.

Воротарі:

- № 1. Шуховцев, 1971 (17,—35)
- № 2. В. Циганков, 1973 (13,—21)
- № 3. В. Циткін, 1966 (41,—31)

Захисники:

- № 4. С. Сапронов, 1961 (28,—)
- № 5. Л. Гайдаржи, 1959 (10,1)
- № 6. С. Соболюк, 1963 (64,—)
- № 7. В. Тарасенко, 1961 (19,—)

«КРЕМІНЬ» (Кременчук)

Головний тренер — Є. Рудаков.
Начальник команди — П. Скрильник.

Тренери — О. Бистрицький, Т. Корпонай.

Воротарі:

- № 1. П. Сиротін, 1967 (33,—38)
- № 2. Ю. Чумак, 1962 (16,—21)

Захисники:

- № 3. В. Жениленко, 1972 (12,—)
- № 4. С. Троїцький, 1961 (38,—)
- № 5. В. Остроушко, 1972 (8,—)
- № 6. С. Лукаш, 1963 (48,6)
- № 7. В. Дичко, (18,—)

- № 8. В. Синицький, 1968 (34,—)
- № 9. О. Хвоя, 1971 (28,1)

Півзахисники:

- № 10. Ю. Солов'єнко, 1971 (34,—)
- № 11. Ю. Миколаєнко, 1965 (40,7)
- № 12. О. Горшков, 1970 (34,2)
- № 13. О. Надуда, 1971 (42,6)
- № 14. М. Турчиненко, 1961 (67,1)
- № 15. В. Механюшин, 1971 (24,—)
- № 16. В. Герасимець, 1970 (15,—)

Нападаючі:

- № 17. В. Косовський, 1973 (39,9)
- № 18. О. Гайдук, 1972 (10,3)
- № 19. Ю. Овчаренко, 1968 (20,1)
- № 20. С. Нагорняк, 1971 (17,1)
- № 21. А. Борисюк, 1975 (1,—)
- № 22. А. Синицин, 1972 (2,—)

- № 23. О. Ратій, 1970 (21,1)

Півзахисники:

- № 24. О. Янковський, 1957 (44,7)
- № 25. В. Ковальчук, 1965 (69,1)
- № 26. І. Гуменюк, 1969 (29,1)
- № 27. Ю. Лень, 1965 (29,1)
- № 28. Р. Мансуров, 1973 (5,—)
- № 29. А. Корпонай, 1966 (44,4)
- № 30. В. Хлань, 1970 (11,—)

Нападаючі:

- № 31. А. Федьков, 1971 (32,6)
- № 32. О. Казмирчук, 1968 (15,—)
- № 33. О. Піндєєв, 1971 (16,—)
- № 34. С. Шерабоков, 1972 (20,1)

ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК

Як відомо, три ключових гравці «Ниви» — Олександр Горшков, Володимир Циткін і Олег Хвоя після отриманих травм проходять курс лікування.

Ми вирішили зв'язатися з ними і дізнатися, як ідуть у них справи. Олександр Горшков (у нього пошкоджена хрещата зв'язка) проходить консервативний курс лікування (в основному це уколи) і цими днями буде відомо, коли Саша одержить «добро» розпочати хоча б індивідуальні тренування.

Володимир Циткін ченає «благословення» від природи. Після перелому зап'ястя руки тільки час установить дату його повернення на футбольне поле.

Олег Хвоя поступово відновлює сили після операції (знову ж таки, хрещатой зв'язки) і після реабілітаційного періоду розпочне тренувальні заняття.

Бажаємо хлопцям якнайшвидшого одужання.

Програму підготували: Олександр КОЛЯДА, Юрій МИХАЛЮК, фото Валерія КІХТЕНКА. Відповідальний за випуск: М. ФЛІГЕЛЬТУБ.

Вінницька обласна друкарня, (м. Вінниця, вул. Київська, 4).

Ціна договірна. Тираж 500. Зам. № 217.

3-й чемпіонат України. Вища ліга

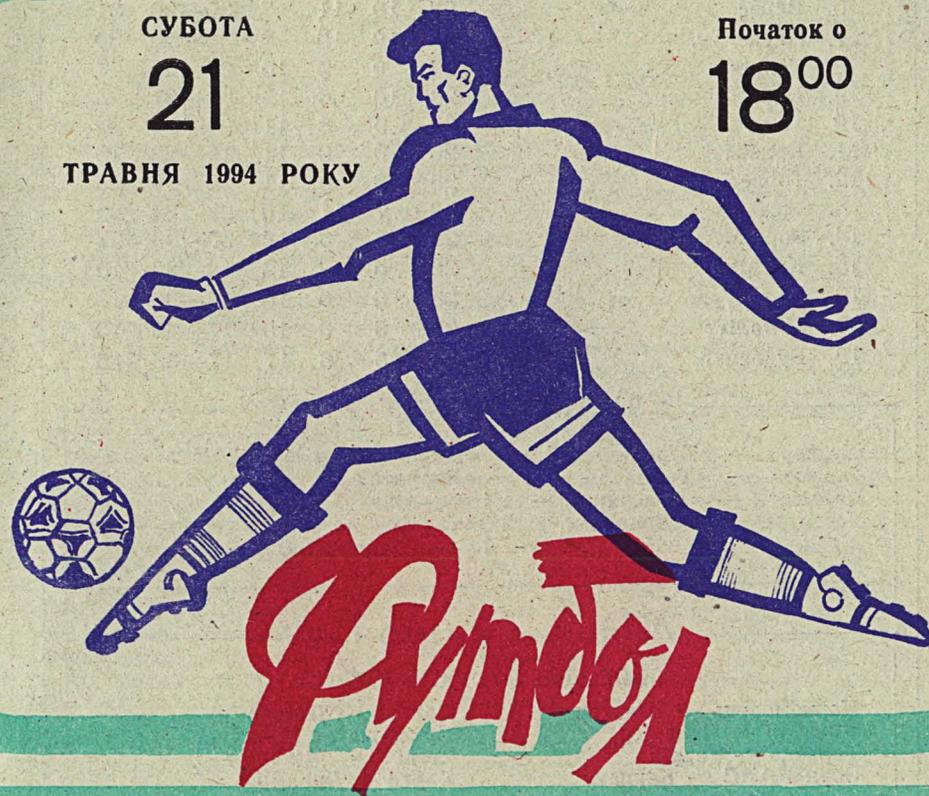
СУБОТА

21

ТРАВНЯ 1994 РОКУ

Початок о

18⁰⁰

ЦЕНТРАЛЬНИЙ МІСЬКИЙ СТАДІОН

„НИВА“
(ВІННИЦЯ)

№ 17(119)

„КРЕМІНЬ“
(КРЕМЕНЧУК)

Інформація для роздумів

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ Станом на 21 травня 1994 р.

М	Команди	І	В	Н	П	М'ячі	ОЧКИ
1.	Динамо	28	18	10	0	51—19	46
2.	Шахтар	28	16	8	4	50—24	40
3.	Чорноморець	28	16	8	4	41—20	40
4.	Карпати	28	15	7	6	31—21	37
5.	Дніпро	28	12	9	7	39—25	33
6.	Верес	28	10	11	7	30—26	31
7.	Нива Тр.	28	10	10	8	36—22	30
8.	Таврія	28	9	9	10	34—29	27
9.	Нива Вн.	28	10	6	12	30—37	26
10.	Темп	28	9	8	11	27—28	26
11.	Кривбас	28	9	8	11	19—22	26
12.	Торпедо	28	8	9	11	22—29	25
13.	Волинь	28	7	11	10	22—24	25
14.	Зоря-МАЛС	28	8	6	14	20—35	22
15.	Кремінь	28	6	6	16	16—33	18
16.	Металург	28	6	6	16	19—39	18
17.	Металіст	28	5	8	15	17—48	18
18.	Буковина	28	5	6	17	17—38	16

Результати 26 туру

«Шахтар» — «Верес» — 3:0 «Дніпро» — «Зоря-МАЛС» — 0:0
 «Динамо» — «Темп» — 0:0 «Карпати» — «Нива» Вц. — 2:1
 «Металіст» — «Буковина» — 1:1 «Кремінь» — «Торпедо» — 1:0
 «Металург» — «Волинь» — 2:0 «Таврія» — «Кривбас» — 2:0
 «Нива» Тр. — «Чорноморець» — 0:0

Афіша чемпіонату

СЬОГОДНІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

Чорноморець — Шахтар
 Кривбас — Нива, Тр.
 Торпедо — Таврія
 Зоря-МАЛС — Карпати
 Волинь — Дніпро
 Буковина — Металург
 Темп — Металіст
 Верес — Динамо

ЛЕОНІДУ ГАЙДАРЖИ—35

Колектив команди і вболівальники вінницької «Ниви» поздоровляють Леоніда з ювілеєм.

Міцного здоров'я, особистого щастя і довгих років у футболі, капітан.

„КРЕМІНЬ“ (Кременчук)

Статистична довідка: «Кремінь» з 1989 року (1963—69 рр. — «Дніпро»).
 Крайні досягнення в чемпіонатах СРСР: клас «Б» — 3-є місце (1966, 67 рр.),
 2-а група класу «А» — 18-е (1968), 2-а ліга — 6-е (1989), 2-а ліга, буферна
 зона — 10-е (1990).

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ.
Вища ліга.

Роки	І	В	Н	П	М'ячі	Очки	Місце
1992	18	4	8	6	17—23	16	7
1992/93	30	8	11	11	23—40	27	9
1993/94	17	3	3	11	11—24	9	17

1 коло

Якщо говорити по великому рахунку, то сьогоднішніх гостей вінницької «Ниви» — футболістів «Кременя» важко віднести до розряду високотехнічних й естраординарних команд. Навпаки, кременчужани проповідують ось уже протягом п'яти останніх років нашого знайомства силовий атлетичний футбол, побудований на повній самовіддачі, жорсткій боротьбі на грані фола, і саме такий ігровий почерк дозволив «Кременю» зайняти місце в еліті українського футболу, хоча «нова історія» колективу Полтавської області налічує всього кілька сторінок.

Весняна першість України 1992 року визначила нашим гостям сьому сходинку в турнірній таблиці І-ї підгрупи, яка знаходилась з небезпечною зоною. Але «місце під сонцем», будемо відвертими, вони забронювали заздалегідь, і тому останні матчі першості «Кремінь» проводив (в тому числі і з «потопаючими» вінничанами) без особливого вогнику. Основна мета — збереження прописки у вищій лізі в кінцевому підсумку була досягнута. І «Кремінь» почав вести спокійну підготовку до нової першості.

На зміну В. Лозинському прийшов Б. Стрельцов, але ні стиль гри, ні турнірні результати в сезоні 1992/93 років у зв'язку із зміною наставників команди не зазнали відчутних змін. Здавалося б, місце у першій десятці високе, але мінімальний відрив від зони аутсайдерів примушував гравців «Кременя» постійно поглядати за своєю спину.

Першу перемогу в нинішньому чем-

піонаті було здобуто в четвертому тур над луцькою «Волинню» в серпні минулого року, третю і останню — в першому колі аж 14 листопада над товаришами по нещастю із Запоріжжя. Та між цими перемогами була ще одна і, на жаль, над нашими земляками. І якщо надалі «Ниві» вдалося залишити не зовсім сприятливі «підвальні» сходинки турнірної таблиці, то наші гості й дотепер не можуть перевести дихання.

На другий відрізок першості «Кремінь» вийшов з новим головним тренером Євгенієм Рудаковим, котрого не злякало те незавидне становище, в якому перебували його нові підопічні. За зимовий період, під час відсутності наставника команди (Б. Стрельцов пішов після відомого бунту футболістів), вдалося, все таки, уникнути суттєвих кадрових втрат (залишили команду Алістаров, Корзанов, Крячик). Правда, придбання нових відомих гравців для зміцнення складу також не відбулося (прийшов Остроушко з бородянського «Гарту»).

Підготовка до вирішального для «Кременя» 2-го кола чемпіонату пройшла в хороших умовах на полях області і особливо Алушті, яку довелося відвідати двічі. Підсумки тренувального збору задовольнили Є. Рудакова, котрий вірить у зцілення колективу. Вірить в удачу і новий президент ФК «Кремінь» Андрій Зошук і робить все для того, щоб питання матеріально-фінансового благополуччя вирішувались на належному рівні. Хоча і в цьому аспекті ще багато невирішених проблем.

„НИВА“ — „КРЕМІНЬ“

Команди провели між собою 13 ігор. Шість перемог на боці «Ниви». Стільки ж разів вигравав «Креміль». Одна гра закінчилась нічию. Співвідношення забитих і пропущених м'ячів — 17:13.

СРСР

Клас «Б»

1963 р.	2:1	3:1
1964 р.	3:0	1:1

МИСЛИВЦІ ЗА ГОЛАМИ

ВІННИЦЯ	КРЕМЕНЧУК
Сулима — 3	Вакс — 1
Ігнатенко — 3	Грищенко — 1
Ощепков — 1	Молотай — 1

Друга ліга

1989 р.	3:0	0:1
1990 р.	0:1	0:2
1991 р.	1:0	0:1

МИСЛИВЦІ ЗА ГОЛАМИ

ВІННИЦЯ	КРЕМЕНЧУК
Головань — 1	Копил — 1
Солов'єнко — 1	Кутельмах — 1
Бондарчук — 1	Мартиненко — 1
Роздобудько — 1	Мальованець — 1
	А. Корпонай — 1

Україна

1992 р.	4:2	0:1
1993-94 рр.	7	0:2

МИСЛИВЦІ ЗА ГОЛАМИ

ВІННИЦЯ	КРЕМЕНЧУК
Косовський — 2	І. Корпонай — 2
Зубчук — 1	Жабченко — 1
Шубін — 1	Лукаш — 1
	Янковський — 1

ЦЕ НЕОБХІДНО ЗНАТИ

ХТО ГРАВ, ХТО ЗАБИВАВ У 1-МУ КОЛІ В СКЛАДІ «КРЕМЕНЯ»

1. Коновальчук — 17(0)	12. Шерабоков — 12(0)
2. Троїцький — 17(0)	13. Корпонай — 11(1)
3. Лукаш — 15(5)	14. Сиротін — 11(-1,2)
4. Янковський — 15(2)	15. Дичко — 10(0)
5. Крячик — 14(1)	16. Хлань — 8(0)
6. Алістаров — 12(1)	17. Пиндеев — 7(0)
7. Гуменюк — 12(0)	18. Чумак — 7(-12)
8. Корзанов — 12(0)	19. Казмирчук — 6(0)
9. Лень — 12(0)	20. Мансуров — 5(0)
10. Ратій — 12(1)	21. Жениленко — 4(0)
11. Федьков — 12(0)	

НЕ СМІШНО!

Бажаємо дивитися футбол

Футбол на Українському телебаченні займає далеко не провідну роль, що, на жаль, доводиться констатувати уже не перший раз. Всі заповнення керівництва нашої телерадіокомпанії збільшувати щорічно обсяг футбольних трансляцій залишаються порожнім звуком, і ми вже не чекаємо створення нових тематичних передач, а радуємось тим скупим трансляціям (в основному других таймів з матчів наших «провідних» клубів. Та й зустрічі не завжди підбираються принципові і видовищні, от і доводиться під час їх перегляду все частіше згадувати наше земляка-цилителя, вкрадливий голос якого в поєднанні з безбарвними очима відправляє глядачів у неприємний нокдаун.

В основному нам пропонують поєдинки з Республіканського стадіону, де, як відомо, проводять матчі динамівці Києва. Ці репортажі цікаві тим, що дають можливість подивитись гру суперників нашого «лідера», порівняти їх можливості з можливостями «Ниви». Гра ж підолічних Й. Сабо нагадує кадри з фільму «Невловимі месники», в якому ключовою є фраза: «І мертві з косами стоять». Радують хіба що старанно замасковані трансляції з Одеси і Дніпропетровська, коли можна побачити справді розумний і технічний футбол.

Збірна України, на яку чекають відповідальні зустрічі відбіркового європейського турніру, на голубих екранах також не частий гість, деякі її поєдинки так і залишились по той бік відеокамери і лише із звітів у спортивних газетах маємо можливість дізнатись, як вона зіграла в Америці, Ізраїлі, Хорватії. Будемо сподіватись, що офіційні зустрічі, передбачені у ТВ-програмах, ми, все-таки, побачимо (бажано з першим таймом).

Російська передача «Футбол без кордонів» перекочувала на УТ-3 під кодовою назвою «Футбол як футбол». Це єдиний «плюс» за роки існування незалежного телебачення. Правда, і тут не все в порядку. Переклад на українську мову здійснюється не завжди грамотно і синхронно й іноді створюється враження, що коментатор дивиться ще як мінімум

одну програму з тією ж метою і завданням.

Намагається приділити увагу футболу і «Спорткур'єр». В цій десятихвилинній передачі, спорту № 1 надається 2 хвилини і збагатити свої знання за цей проміжок часу вдається далеко не кожному. Результати попереднього туру іноді подаються з такою блискавичною швидкістю, що обертаючи очима після такої картини вдається зупинити тільки на фотографії теці. Ведучий кур'єра, заувавши сказати про підсумки ще двох матчів, уже розповідає про змагання борців-мутантів під заставку запливу байдарочників-одиночок.

Але й цього не завжди побачиш, оскільки періодично в ефір саме в цей час вклинюється Вінницьке державне телебачення, поспішаючи поздоровити наших громадян з черговим ювілеєм спільного життя, а тих, кому цієї дати ще дуже довго чекати — просто з днем народження. Зрозуміло, вболівальники, які сподівалися почути інформацію про виступи «Ниви», поздровляють першого невдачу по-своєму і янги ювіляр це почує, то...

Дуже й дуже хороша справа була задумана і втілена в життя телестудією «Іштар», завдяки чому ми мали можливість подивитись візні матчі нашої улюбленої команди. Однак щось змінилось в планах цієї студії і футбольні гурмани залишились на голодному пайку. Дуже жаль. Але спасибі за «Євроголи».

Пробує створити передачу «Футбольний калейдоскоп» Анатолій Убогий («Віта»), але не все, на жаль, вдається. Кілька передач уже, правда, вийшло, за що не можна не сказати йому щирих слів вдячності.

А коли ми скажемо їх нашим республіканським телевізійним «босам»-чиновникам? Можливо, після придешнього чемпіонату світу, підглянутого по каналах наших сусідів?

Коли цей матеріал було підготовлено до друкту, по першому каналу Українського телебачення вийшла в ефір передача «Футбол-плюс». Яке в неї майбутнє — покаже час.

«ЛОКОМОТИВ» — «НИВА»

1970 рік. Перед реформою

СТОРІНКИ
ІСТОРІЇ

Невдалий виступ першої футбольної команди Вінниччини в попередньому сезоні змусив керівників міських спортивних організацій серйозно задуматись над подальшою долею «Локомотива». На посаду старшого тренера був запрошений авторитетний і добре відомий у футбольних колах заслужений тренер України, майстер спорту Абрам Давидович Лерман. Він повинен був створити такий футбольний колектив, який би вже в поточному сезоні добився повернення в клас «А». В той час українська група класу «Б» складалася з двох зон, в кожну з яких входило по чотирнадцять команд. За умовами змагань по сім перших колективів з кожної зони, які домоглися найкращих результатів на першій стадії чемпіонату, становили фінальну групу команд, що виборювали перші чотирнадцять місць. Інші, які не потрапили до фіналу, розігрували між собою 15—28 місця. Фіналісти, які зайняли перше, друге і третє місця, забезпечували собі право виступати наступного року в класі «А».

Для того, щоб посилити ігровий потенціал, А. Лерман зробив деякі зміни у складі команди. Пішли з колективу Є. Корнієнко, В. Левченко, В. Ощепков, Б. Ходченков. На заміну їм прийшли молодий вінничанин В. Бровченко, Б. Цап з львівського СКА, Л. Морозов з московського «Локомотиву», В. Мерешко з львівських «Карпат». Закріпився в основі вихованець вінни-

ПРИМ'ТКА. У зв'язку з фінансовими труднощами команда «Прометей» знялась з другого кола змагань.

цького футболу молодий В. Дзюба. (Закінчення в наступному випуску програми).

КЛАС «Б», УКРАЇНЬСЬКА ГРУПА, 1-а ЗОНА, 1970 РІК

М.	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	О
1.	«Локомотив», Вінниця	26	15	8	3	36—10	38
2.	«Динамо», Хмельницький	26	12	10	4	26—12	34
3.	«Верховина», Ужгород	26	14	6	6	24—13	34
4.	«Локомотив», Донецьк	26	12	7	7	37—18	31
5.	«Шахтар», Свердловськ	26	11	9	6	27—17	31
6.	«Карпати», Мукачеве	26	11	7	8	30—26	29
7.	«Авангард», Антрацит	26	9	10	7	18—24	28
8.	«Дніпро», Черкаси	26	9	8	9	33—32	26
9.	«Торпедо», Бердянськ	26	7	9	10	16—26	23
10.	«Шахтар», Олександрія	26	7	8	11	18—29	22
11.	«Поділля», Кам'янець-Подільський	26	7	7	12	19—27	21
12.	«Шахтар», Красний Луч	26	7	7	12	13—40	21
13.	«Шахтар», Торез	26	5	8	13	9—26	18
14.	«Прометей», Дніпродзержинськ	13	2	4	7	8—14	8

ГІДНИЙ ПОВАГИ

ПЕРЕХІД Сергія Сапронова у вінницьку «Ниву» не викликав бурхливих емоцій у любителів футболу нашого міста. Не «зірка» це. Що він вміє, покаже час. Ось такими, в принципі, були нечасті розмови.

А Сергій з цього приводу, як кажуть, ні до кого претензій не пред'являв. Почав грати-грати, як уміє. Пристосувався. До товаришів по команді, до стилу гри колективу. І що ж? Виявилось: «малий золотник, але дорогий». Тепер кожен знає, що виходячи на футбольне поле, Сапронов відпрацює чесно і добросовісно, без нього вже важко уявити оборонні редуту «Ниви».

За традицією, що уже встановилася, кілька запитань до нашого візаві.

— Наближається до кінця чемпіонат України серед команд вищої ліги. Кілька слів про його рівень, чи є суттєва різниця між першим і вищим ешелонам?

— Якщо співставити рівень чемпіонату у вищій лізі з першою, то порівняння буде явно не на користь останньої. Я це відчув, як кажуть, на власній шкірі. Наші суперники в цьому турнірі вищі за класом, тобто підбір гравців значно кращий та якісніший. Завдяки цьому колективи виступають стабільно, адже мотивації успіху

мають під собою реальний ґрунт: європейські кубки, нагороди першості, авторитет клубів та їх футболістів.

У самій грі також відчувається суттєва різниця. І перш за все у швидкісних діях, тактичних шиківаннях, індивідуальній техніці, інших компонентах. Тобто, працювати у «вищому світі» і почесно і цікаво.

— А які завдання ставив перед собою ти, Сергію?

— Перш за все оцінити самого себе на якісно новому рівні, тобто перевірити той багаж, який накопичував протягом довгих років у футболі. Це по-перше. По-друге — виступити гідно, допомогти колективу здійснити намічені плани. Наскільки мені це вдалося, судити тренерам, уболівальникам.

— Ну, а сам що думаєш? Що виходить краще, що гірше?

— Нелегко дати об'єктивну оцінку своїм діям. З боку видніше. Зараз будь-який гравець повинен володіти практично всіма навичками. Особисто мені до вподоби зіграли «на випередження», в «підгруванні». Та найбільше задоволення отримую від тогоного довгого пасу своїм партнерам, особливо якщо після цього був забитий м'яч.

Думаю, і гра головою мені вдається, не уникаю силового єдиноборства, досвід навчив мене розгадувати задуми суперника. Але все це — мої функціональні обов'язки і вони нічим не відрізняються, підкреслюю, від обов'язків моїх колег по команді.

Головне в мої 32 роки — постійно перебувати в хорошій фізичній формі, що дасть можливість виконувати роботу якісно, з максимальною віддачею.

— Найбільш пам'ятний випадок у цьому сезоні?

— Приємний чи не дуже? — На твій розсуд.

— На жаль, запам'ятався гол, який я забив у... власні ворота в кривому Розі. Уявляєш, перша половина першого тайму і я його «ввалив». Найнеприємніший спогад. Довго відчувавш себе винуватцем, переживавш.

— Після гри з «Кременем» — у Чернівці?

— Як вийде. Бажання їздити додому частіше є завжди. Адже там живе вся моя рідня. Чекають мене і дружина Валентина (вчителька російської мови однієї із шкіл), любима мама і багато інших рідних та близьких мені людей.